

N:o 4.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 27 februari 1895.
 — — — — Andra Kammaren den 27 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i fråga om inlösen till statsverket af skattefrälseräntor, som inom viss tid till staten hembjudas..

(Statsutskottets utlåtande n:o 23.)

Till Konungen.

Sedan 1885 års Riksdag bifallit Eders Kongl. Maj:ts till Riksdagen aflåtna proposition angående inlösen af skattefrälseräntor, kronotionde, som innehafves under enskild eganderätt, samt arbets- och hofveriskyldighet till skattesåld kronoegendom, blef den 11 september samma år förordning i ämnet utfärdad, deri stadgades, bland annat, att vederbörande egare till förenämnda räntor, tionde eller rätt till arbete eller hofveri, hvilka ville begagna sig af den bestämda inlösen, skulle inom ett år från den dag, författningen utfärdades, derom göra anmälan hos kammarkollegium eller Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande, samt att inlösta räntor och kronotionde skulle med iakttagande af de beräkningsgrunder, som gälde för utgörande af kronans räntor och tionde näst före utfärdandet af kongl. kungörelsen den 11 maj 1885 angående de i ordinarie räntan ingående persedlars omsättning och förenkling, omsättas enligt föreskrifterna i nämnda kungörelse och kongl. förordningen den 23 juli 1869 samt till statsverket utgöras för tiden från räntornas och kronotiondens indragning, hvarvid för desamma skulle gälla enahanda bestämmelser som för annan till staten utgående grundskatt.

Med anledning af 1887 års senare Riksdags i ämnet fattade beslut förordnade Eders Kongl. Maj:t genom kungörelse den 13 juli samma år, att den genom förenämnda förordning bestämda inlösen af skattefrälseräntor och kronotionde, som innehades under enskild eganderätt, skulle fortfarande ega rum, derest vederbörande egare i den ordning, berörda författning stadgade, derom gjorde anmälan inom utgången af år 1888; och med föranledande af Riksdagens skrifvelse den 6 maj 1891 förordnade Eders Kongl. Maj:t genom kungörelse den 29 i samma månad, att tiden för anmälan om inlösen af skattefrälseräntor och af kronotionde, som innehades under enskild eganderätt, skulle utsträckas till utgången af år 1892.

Inom Riksdagen har nu förslag väckts derom, att en viss bestämd tid å nyo måtte beviljas, inom hvilken egare till skattefrälseräntor hafva rätt att till kronan hembjuda samt erhålla lösen för dessa räntor på de vilkor och efter de grunder, som härför i Eders Kongl. Maj:ts förordning af den 11 september 1885 finnas föreskrifna.

Då ännu torde förefinnas enskilda egare till skattefrälseräntor, hvilka egare skulle vara villige att, om förnyadt tillfälle dertill lemnades, erbjuda dessa räntor till inlösen, och då, på sätt vid dessa frågors föregående behandling anförts, det är önskligt, att staten må kunna, så vidt möjligt, medelst frivilliga aftal med räntegarne återförvärfva berörda utskylder, anser Riksdagen, att ytterligare tillfälle må beredas till förvärfvande för staten af ifrågavarande räntor.

Den tid, inom hvilken det förnyade medgifvandet om anmälan till inlösen af dessa utskylder må gälla, synes Riksdagen lämpligen böra bestämmas till 1896 års utgång.

För inlösen af skattefrälseräntor och kronotionde har Riksdagen för åren 1887—1891 beviljat tillsammans 3,070,000 kronor. Af dessa medel hafva, enligt hvad af statskontorets vid statsverkspropositionen till innevarande Riksdag fogade skrifvelse den 11 december 1894 angående inkomstberäkningen inhemtas, utgifvits:

år 1887	kronor	798,314: 50
» 1888	»	1,001,266: 31
» 1889	»	790,801: 24
» 1890	»	148,627: —
» 1891	»	71,226: 50
» 1892	»	2,767: 25
» 1893	»	13,614: 30
samt under » 1894 till förenämnda dag.....	»	17,404: 50

Summa kronor 2,844,021: 50,

hvidan behållningen å hærtill uppförda anslag utgjorde 225,978 kronor 40 öre.

Med afseende härå synes något ytterligare anslag icke erforderligt för bestridande af lösesumman för de skattefrälseräntor, hvilka, vid förnyadt tillfälle till anmälan om inlösen, komma att kronan hembjudas.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, har Riksdagen beslutat, att den genom kongl. förordningen den 11 september 1885 bestämda inlösen af skattefrälseräntor må ega rum, derest vederbörande räntegare, som vill begagna sig af denna inlösen, derom i den ordning, samma författning stadgar, gör anmälan inom utgången af år 1896.

Stockholm den 27 februari 1895.

Med undersåtlig vördnad.

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]